

bob

intro

.....

.....

Bestaan er nog niet voldoende architectuurboeken? Wellicht wel. Talloze exemplaren liggen stof te verzamelen op de hoek van een salontafel of op het schap van een bibliotheekkast, net boven de verzamelde recepten van El Bulli.

Bestaan er nog niet voldoende architectuurboeken over bOb Van Reeth? Wellicht ook wel. bOb heeft lang en vooral goed genoeg gewerkt om enige architectuurboeken te verdienen. Ik denk zelfs dat ik de meeste, zo niet alle in huis gehaald en gelezen heb.

Dùs? Dus wàt? Ik weet wat je wil zeggen, maar je hebt hier géén architectuurboek in handen. Om evidente redenen. Primo, hier staan geen prentjes in. Secundo, hier is taal de tekening, hier zijn woorden het instrument, hier moet niet gebladerd maar des te meer gelezen worden.

Je hebt hier, voor alle duidelijkheid, een boek over bOb in handen en dan zou het nogal vreemd moeten uitdraaien als het helemaal níét over architectuur zou gaan. Het zal echter over zo veel meer gaan. Een boek vol en bOb volop.

Ik noem dit graag een busboekje, een metroboekje, een treinboekje, een wachtboekje of een vitamineboekje. Zo'n boekje met een formaat, dat lonkt naar je binnenzak, damestas of handbagage. Zo'n boekje, dat je snel opdiept om even wat tijd te overbruggen, om een paragraaf of een zin of meer te lezen, om al even snel weer neer te leggen, dicht te klappen, weg te steken, om vooral nog enige minuten te herkauwen, te walsen, te proeven. En om later met nog meer plezier en nieuwsgierigheid opnieuw boven te halen voor een verse en verdere degustatie.

De verzamelde recepten van El Bulli kunnen niet in je binnenzak, het bOb-boekje gelukkig wel. De kundig bereide woorden en gedachten wachten op papillen, dit keer vormt goesting de beste saus en er mag met de vingers gegeten worden. Smakelijk!